

Серия: Марк
Тема: Щедростта на Исус на фона
на опонентите

Марк 6

Дата:16/08/2020г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

След като чухте в изминалите две недели истини за Исус, които ни доказват Неговия Божествен произход и авторитет.

Само Божи син може да заповядва на природата и тя да се подчинява.

Само Божи Син може да казва на духовете какво да правят.

Само Божи Син може да възкресява мъртви

Само Божия Син може да прощава грехове.

В действителност, днес има вярващи, които могат да се похвалят с първите три дарби. Исус беше казал, че Неговите последователи ще вършат такива чудеса и по-големи дори.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Евангелист Марк иска да ни представи един Исус, който е небесен пратеник. Днес археолозите откриват следите на небесни гости на земята. Тихо и плахо хората говорят за тези пришълци. Преданията говорят, че те са идвали за да научат хората на способности. Да се лекуват или да се убиват. Да отглеждат или да унищожават. Да градят живот или да воюват. Ние не знаем и не искаме да знаем много за извънземните гости, но Един Небесен Пратеник е от изключителна важност за нас- Божия Син, Исус от Назарет. Марк дърпа една след друга завесите, за да ни открие нови и нови тайни

и способности за Исус. Шестата глава ни разкрива поредната тайна-

(СЛ 2) Божия Син се разкрива като изключително **ЩЕДЪР** всред хората. Нека позволим на Мрак да ни открие тази Христова щедрост:

(СЛ 3) **1) Исус е щедър към онези които са с предразсъдъци спрямо Него- 1-6 ст.**

Марк 6:3 Тоя не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Иосия, на Юда и Симона? И сестрите Му не са ли тука между нас? И те се съблазниха в Него. **6:4** А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом. **6:5** И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели. **6:6** И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше.

(СЛ 4) В 1-6 ст. Виждаме, че докато Исус беше в околностите на Назарет, ние четем, че неговата изцелителна дарба, не можеше да намери фронт за да се разгърне. Защо? Защото хората които живееха там, Го третираха не като Месия, а като един от младите си съграждани. Те не показваха към Него доверие и респект. И понеже хората не даваха , онова което Исус очакваше и заслужаваше, те не можаха да видят пълната проява на Неговата власт. В тази област, хората трябваше да дадат малко за да получат много, но не го направиха.

Ние живеем в една страна, която твърде много наподобява на тези места в Израил. Българите са свикнали с Християнството. Всеки от нас знае, че по времето когато България е била част от османската империя, населението ни е било подложено на насилствена ислямизация.

(СЛ 5) Всеки българин е учил „*Даваш ли даваш, Балканджи Йово, хубава Яна на турска вяра...*“, но никой българин, не се замисля сериозно, защо Балканджи Йово си е жертвал живота, но не е искал да даде Яна да стане мюсюлманка. За много българи, Християнството е история, традиция и банална подробност. Кой е виновен за това ли? Църквата, духовенството, дългите години атеизъм, материализма? Има ли значение.

Важното е, че поради нашето апатично отношение към вяра, Библия, Христос-християнството не е в състояние да даде своите богати плодове. Христос е щедър към нашия народ. Дал ни е прекрасна природа, море, планини, езера, реки, четири сезона- всеки със своите красоти. Уви! Това нас вече не ни впечатлява, защото ние търсим българския Месия да дойде някъде от далечно и не сме готови да допуснем, че Той е всред нас.

За да видим щедростта на Христос, за нас и децата ни, ние трябва да спрем да се срамуваме от християнството и да потърсим в него новите залежи на щедрост и Божия милост. Вместо да го гоним от училищата,

бизнеса, съдилищата, болниците и управлението, да го поканим и обърсвайки го от праха на традициите, езичеството и меланхолията, да му дадем възможност то да блесне отново и открие просперитетните си възможности за нацията ни.

Христос все още е готов да демонстрира Своята щедрост към една търсеца Го нация! Само Христос може да покаже щедрост към България!

(СЛ 6) 2) Исус е щедър към онези които са послушни и търсеци-7-13 ст

Марк 6:7 И като повика дванадесетте, почна да ги разпраща двама по двама, и даде им власт над нечистите духове. **6:8** И заповяда им да не вземат нищо за по път, освен една тояга; ни хляб, ни торба, ни пари в пояса;

В следващите стихове (7-13ст), Исус се обръща към учениците си и ги изпраща на тяхното първо мисионерско пътуване. Дава им власт над болести и нечести духове. Казва им да не се грижат за храна и облекло, а само да благовестват, да изцеляват и прогонват бесове. Виждате ли? Докато съгражданите на Исус, гледаха с подозрение и съмнение на Неговите дела, учениците имаха друга визия. Те искаха да опознаят Христовата същност и затова им беше дадено да опитат от Христовата щедрост. Те трябваше да се лишат от малко – *грижата си за ежедневните нужди*. Те трябваше да мислят как да вършат делата на Царството Божие.

(СЛ 7) В замяна получиха ... власт над бесовете и болестите. И ние ги виждаме, как те удивени от ставащото се връщаха въодушевени и ентузиазирани. Защо? Защото Христовата щедрост им даде повече, отколкото те искаха и очакваха.

Какво е приложението на този откъс за нас днес? Ние имаме претенции да сме онази Христова църква, която търси да опознае Онзи в Когото вярва-Христос. Какво ни учи текста? Ако ние сменим приоритетите си, тогава може да преживеем опитността на учениците. Ако спрем да се безпокоим за бъдещето. Ако вършим онова което Бог ни позволи! Ако започнем да мислим за Божието Царство!?

Пасторе, какво да мисля за Божието царство? Колкото и да го мисля, не мога да измисля нещо повече. Ще ти отговоря: Не е така! Ние често не разбираме, че основната ни мисия на тази земя, е чрез това което правим да бъдем благословение за хората. Чрез силата на вярата и молитвата, да променяме живота около нас. Защо не престанеш да се молиш само за себе си и семейството си. Искам да кажа, на онези които нямат навика да идват на молитвените събрания, че ние често се молим за града и нацията си. Молим се и виждаме, че има подобрения. Молим се и вярваме, че тепърва предстоят да се случат големи и хубави неща. Молим се и чакаме, както апостолите видяха велики и чудни дела, така и

ние да бъдем изненадани от Божията щедрост в Исус, към града и нацията ни.

(СЛ 8) Каним и всички Евангелски Християни да се присъединят към молитвата, която ще освободи потенциала на Христовата щедрост към градът ни и към целия български народ.

(СЛ 9) 3) Исус е щедър към онези за които богатството, властта и удоволствията са всичко – 14-29 ст.

Марк 6:14 И цар Ирод чу за Исуса (защото името Му стана известно), и думаше: Йоан Кръстител е възкръснал от мъртвите и затова тия велики сили действуват чрез Него. **6:15** А други казваха, че е Илия. Други пък казваха, че Той е пророк, като един от старовременните пророци. **6:16** Но Ирод, като чу за Него, рече: Това е Йоан, когото аз обезглавих, той е възкръснал.

Продължаваме да четем шестата глава, където в стихове 14-29, ни е разказана историята на обезглавяването на Йоан Кръстител, но не толкова от гледна точка на Йоан, колкото от гледната точка на Ирод.

(СЛ 10) Той е разкрит в Евангелията, като гуляйджия, търсещ удоволствия и спектакли. Имащ респект към праведните хора, но използва ги за да задоволява личните си прищевки. Човек с власт, пари и влияние. Суетен и готов заради удоволствията да жертва човешки живот. Този човек, чу за Исус. Той поиска да Го види. Защо? За да разбере истината? НЕ. Той искаше Исус да извърши някое чудо. Ирод приравни Исус с придворните

клоуни. Щедростта на Исус се прояви само във факта, че Ирод чу за Исус. Да чуеш за Исус, е голяма и съдбоносна стъпка напред. Чуйте какво казва ап.Павел в Посл. към Римляните:

(СЛ 11) Римл. 10:13 Защото "всеки, който призове Господното име, ще се спаси". **10:14** Как, прочее, ще призават Този, в Когото не са повярвали? **И как ще повярват в Този за Когото не са чули?** А как ще чуят без проповедник?

Чуването за Исус е възможност за следващата стъпка към спасението, което се дава, когато човек повярва в Исус. Да търсиш Исус заради чудесата. Това не допада на Исус. Затова и когато накрая Ирод срещна Исус, не получи от него очакваното.

Нека бъдем внимателни, да не би нашето ученичество да се гради единствено на очакване на нови чудеса в името на Исус. Вижте какво направи Ирод:

(СЛ 12) Лука 23:8 А Ирод, като видя Исуса, много се зарадва, защото отдавна желяеше да Го види, понеже бе слушал за Него; и надяваше се да види някое знамение от Него. **23:9** И запитваше Го с много думи, но Той нищо не му отговори.**23:10** А главните свещеници и книжниците стояха и силно Го обвиняваха. **23:11** Но Ирод с войниците си, **презирайки Го, след като Му се поруга**, облече Го във великолепна дреха, и Го прати обратно на Пилата.

Кое е по-силно в теб. Респекта към правдата или Респекта към хората , властта, забавленията и богатството?

Приятелю, ако днес ти чуваш за първи път за Исус. Или си чувал и друг път, но днес чутото те предизвиква да мислиш по-сериозно за Исус, това е благодарение на Неговата щедра милост към теб. Не отхвърляй щедростта на Бога към теб, а предай сърцето си. Призови Името на Исус, и тогава ще видиш, колко щедър Той ще се покаже към теб. Погледни на делото и думите на Исус със сериозност и тогава ще получиш повече отколкото някога си очаквал.

(СЛ 13)4) Исус е щедър към онези които са готови да жертват(храна и време)материалното заради духовното-30-44ст.

(СЛ 14)Марк 6:38 А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет, и две риби. **6:39** И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева. **6:40** И те насядаха на редици, по сто и по петдесет. **6:41** И като взе петте хляба и двете риби, Исус погледна на небето и благослови; и разчупи хлябовете, и даваше на учениците да наслагат отпреде им; раздели и двете риби на всичките. **6:42** И всички ядоха и се наситиха. **6:43** И дигнаха къшеи, дванадесет пълни коша, така и от рибите.**6:44** А ония които ядоха хлябовете, бяха петхиляди мъже.

(СЛ 15)Следващия разказ е най-картинен и поучителен за нас днес. В него Исус предизвиква учениците да нахранят тълпата. Там можем да предполагаме, че е имало над 10

хил.души. Това са много хора. Не мога да преценя колко пари биха били нужни за да нахраниш една такава тълпа(пълен стадион) от хора. От другите Евангелисти знаем, че петте хляба и двете риби са били на едно момче, което щедро ги предоставя на Исус.

Никак не е трудно да си направим изводите за нас днес. Да дадеш на Бога, каквото и да е, което смяташ за свое, е най-добрата инвестиция, както за живота, така и за вечността. Даденото на Него, ще се върне при теб рано или късно, но винаги на време, с множество благословения.

Не е трудно да открием, в тази глава на Марк, че ако Исус беше склонен да покаже щедрост към онези които не бяха благосклонни към Него, колко повече Той беше готов да демонстрира щедростта си към онези, които изпитваха добри чувства и искаха да Го познават повече. Ако сърцето ти е благоразположено към Бога и към Божия Син, Божията щедрост, ще те постигне, рано или късно.

(СЛ 16)5) Исус е щедър към онези, които Му се доверят-45-52ст.

Марк 6:45 И веднага накара учениците Си да влязат в ладията и да отидат преди Него на отвъдната страна към Витсаида, докле Той разпусне народа. **6:46** И след като се прости с тях, отиде на бърдото да се помоли. **6:47** И когато се свечери, ладията беше всред морето, а Той сам на сушата. **6:48** И като ги видя, че се

мъчат като гребат с веслата, защото им беше противен вятърът, около четвъртата стража на нощта дохожда при тях, като вървеше по езерото; и щеше да ги отмине.

Марк разказва историята на Исус ходещ по водата. Тази същата история е разказана и от останалите Евангелисти-Матей, Лука и Йоан. Въпроса който се поражда веднага в ума на любопитния четец на Евангелията е, защо Марк пропуска, онова което Матей е вмъкнал като колоритно допълнение към същата история-ходенето на Петър по водата. Краткия отговор е, защото Марк иска да насочи вниманието на своите читатели-Езичниците, единствено към Божия Син и към никой друг.

(СЛ 17) Ако се върнем към историята, така както Марк ни я представя, ще видим отново Христовата щедрост, показана към онези които са послушни на заповедта му. Учениците в лодката се предполага, че са познавачи на природата и знаят, че при този вятър и при тези условия, те няма да стигнат далеко с лодката. Въпреки това Исус им е казал да гребат, и те ... гребат ли гребат. Това е като да гребеш срещу течението на реката. Защо ли го правеха!? Защото Исус им беше казал! Глупаво е!? Нелогично е!? Исус им беше казал! Видимо няма полза!?... Исус им беше заповядал!

Исус ги вижда от брега, че се борят с вълните, с вятъра и ... с вярата си.

Вижте, Исус им казва довиждане привечер и ги праща да гребат. Четвъртата стража на

нощта, според римския начин на броене на времето е между 3 и 6 часа сутринта. Можем да предположим, че са безуспешно гребали между 6 и 8 часа. Отдалечили са се от брега, толкова, че Исус можеше да ги види от брега(6:48) Това е сериозен тест на устойчивостта и верността им.

(СЛ 18) Имали ли сте такава опитност. Усещате че Бог ви води да извършите нещо, а разума, логиката, обстоятелствата, приятелите ви, всичко и всички около вас ви възпират!? Бог кротко ви подтиква да се доверите, а всичко около вас крещи: *Недей!*

На кого да се довериш?

Бог често ни превежда през тези уроци, за да се научим да се вслушваме и реагираме на Неговия глас, а не на гласовете около нас.

Учениците се бяха доверили на Исус и сега изтощително и безполезно гребяха срещу вълните.

„*Безполезно*“ ли казах!?

Ами НЕ, защото само след малко, трудът им щеше да бъде възнаграден щедро. Как? Като видят нещо невиждано до сега. Исус върви по водата, влиза в лодката при тях и вятъра утихва, за да пътуват заедно и заедно да достигнат до отсрещната страна

(СЛ 19)6) Исус е щедър към всеки който разпознае в Него Божия Син- 53-56ст

Марк 6:53 И като премина езерото, дойдоха в генисаретската земя и излязоха на сушата. **6:54**

И когато излязоха из ладията, веднага **хората Го познаха**; 6:55 и разтичаха се по цялата оная околност и почнаха да носят на легла болните там, гдето чуеха, че се намирал Той. 6:56 И гдето и да влизаше, в села или в градове или в колиби, туряха болните по пазарите, и молеха Му се да се допрат те поне до полите на дрехите Му; и колкото души се допираха, се изцеляваха.

(СЛ 20) Разпознаващия Божия Син, се възползва от Неговата щедрост.

Почти всяка неделя аз оставам след служба за да се молим за хора от църква или такива, които просто РАЗПОЗНАВАТ в нас хора които вярваме в един Бог способен да излекува болести и освобождава робите на силите на злото. Затова искам да кажа думи на насърчение на всеки който идва и с вяра очаква молитвата към ЩЕДРИЯ Исус, да му помогне. Искам да ви насърча, че идвате при Исус, Който е щедър към всеки който Го разпознава като Божий Син.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Евангелист Марк в шестата глава на своето Евангелие, ни разкрива една важна истина: Малко вяра, малко доверие, малко търсене, малко внимание, малко любопитство от страна на недостойния човек, е в състояние да отключат щедростта на Божия Син -Исус Христос. И колкото повече растат в нас вниманието, вярата,

визията ни към Христос, пропорционално на това расте и Неговата Щедрост.

Защо не тестваш Божията Щедрост на дело? Бог казва в Малахия

(СЛ 21) Малахия 3:10 Донесете всичките десетъци в хранилището, За да има храна в дома Ми, И **опитайте Ме сега** в това - Казва Господ на Силите, Дали не ще ви разкрия небесните отвори Да излея благословение върху вас, Тъй щото да не стига място за него. **3:11** И заради вас ще смъмри поглъщателя(унищожителя), Та няма вече да поврежда рожбите на земята ви; И лозата на полето няма да хвърля плода си преждевременно - Казва Господ на Силите. **3:12** Всичките народи ще ви облажават. Защото ще бъдете желателна земя - Казва Господ на Силите.

(СЛ 22) Въпроси:

1. От какво бих дал за Бога- от това което ми е в повече или от онова което ценя и ми е свидно?
2. Кога бих дал? Когато смятам че е време да дам или когато очаквам Бог да ми върне?
3. Би ли се лишил от нещо което е много скъпо, за да дадеш за Бога или не?
4. В несигурно време като сегашното, би ли дал за Бога или ще изчакаш да отмени опасността?
5. Във времето на карантината, мина ли ти през ума да дадеш на други или мислеше само за личното си оцеляване?